

РЕШЕНИЕ

№ 6583

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7039** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 ал.2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ .

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], Столична община, [улица], представлявано от управителя В. В. В. срещу Решение № ПО-65/30.06.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено при непълнота на доказателствата, необосновано и издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на чл. 121 и чл. 195 от ДОПК. Не е анализирано наличието на обезпечителна нужда. Наличието на образувано изпълнително производство не е основание за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява и не изразява становище по подадената от него жалба. С жалбата моли да бъде отменено оспореното решение. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представя подробен писмен отговор.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221320007501 -020-

002/11.03.2021г. е възложена ревизия по отношение на жалбоподателя за установяване на задължения по ЗДДС и ЗКПО. Съгласно заповедта, ревизионното производство следва да приключи до 14.05.2021г. По отношение на търговското дружество е издаден ревизионен доклад РД№ Р-22221320007501-092- 001/31.05.2021 г. с предложение за установяване на задължения за корпоративен данък и данък добавена стойност в общ размер на 119 545, 47 лева и лихви в размер на 12230,02 лева..

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221320007501-039-001/31.05.2021 г. на П. Т. П., главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, е направено искане да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки. В искането е посочено, че по отношение на [фирма] има издаден ревизионен доклад с предложение за установяване на задължения за корпоративен данък и данък добавена стойност.

С Постановление с изх. №С210022-023-0001615/08.06.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК издадено от Р. М. - главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, във връзка с постъпило мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221320007501-039-001/31.05.2021 г., издадено от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите, на основание чл.121 ал.1 от ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки:

- възбрана върху поземлен имот, собственост на [фирма], БИК[ЕИК], подробно описан в Постановлението, както и заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление за сумата от 121 191,59 лв., находящи се в 6 /шест/ търговски банки, подробно описани в Постановлението.

По повод на издаденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0001615/08.06.2021 г., публичният изпълнител е изпратил и връчил: Запорно съобщение с изх. МС210022-003-0030496/08.06.2021 г. до ТБ БАКБ, което е връчено по електронен път на 15.06.2021г. на банката, запорно съобщение с изх. №0210022-003- 0030497/08,06,2021г, до ТБ О., което е връчено на 10.06.2021 г. на банката, запорно съобщение с изх. №0210022-003-0030498/08.06.2021 г. до ТБ Ю., което е връчено по електронен път на 15.06.2021 г. на банката, запорно съобщение с изх. №С210022-003-0030499/08.06.2021г. до ТБ У. Б., което е връчено по електронен път на 15.06.2021г. на банката; запорно съобщение с изх. №0210022-003-0030500/08.06.2021 г. до ТБ ПИВ, което е връчено на 10.06.2021 г. на банката, запорното съобщение с изх. №0210022-003-0030501/08.06.2021 г. до ТБ ДСК, което е връчено по електронен път на 15.06.2021г. на банката.

Заявлението за вписване до Служба по вписвания - О. с изх. №С210022-153-0002430/08.06.2021г.. е вписано на 15.06.2021 г.

Постановлението за налагане на ПОМ е връчено на 17.06.2021г., обжалвано е по административен ред и потвърдено с Решение № ПО-65/30.06.2021г., издадено от директора на ТД на НАП-С., връчено по електронен път на 06.07.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на в предвидения в чл.

197, ал. 2 от ДОПК 7- дневен преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП-С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също съдържа всички законоустановени реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Неоснователни са твърденията в жалбата, че постановлението за налагането на предварителни обезпечителни мерки е немотивирано.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл.121, ал.1 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По силата на нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени въз основа на мотивирано искане от ръководителя на ревизията до публичния изпълнител, поради което условието по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е изпълнено. Следва да се отчете и обстоятелството, че жалбоподателят има други непогасени задължения към бюджета, за които е образувано изпълнително производство. Ревизионното производство е във финален етап, извършени са всички необходими процесуални действия по ДОПК, събрани са

всички доказателства, издаден е ревизионен доклад, с който са предложени за установяване задължения в особено големи размери по ЗДДС и ЗКПО.

Следва да бъде отбелязано, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на жалбоподателя е по-малък от размера на предполагаемите публични вземания, обосновава обезпечителната нужда. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложените вече запори.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на дружеството, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. Тези твърдения са твърде общи, без конкретно да е посочено по какъв точно начин е затруднена обичайната търговската дейност на жалбоподателя. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, задължение на [фирма] е да ангажира доказателства в тази насока. В случай, че оспорващият има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият е могъл да направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или

държавни ценни книжа. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността на направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение № ПО-65/30.06.2021г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. №С210022-023-0001615/08.06.2021 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от [фирма], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0001615/08.06.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], Столична община, [улица], представлявано от управителя В. В. В. срещу Решение № ПО-65/30.06.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. №С210022-000-0290892/24.06.2021 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от [фирма], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0001615/08.06.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], Столична община, [улица], представлявано от управителя В. В. В. да заплати на ТД на НАП С. сумата от 100 /сто/ лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: